

DOSSIER | Records personals d'un Nadal únic

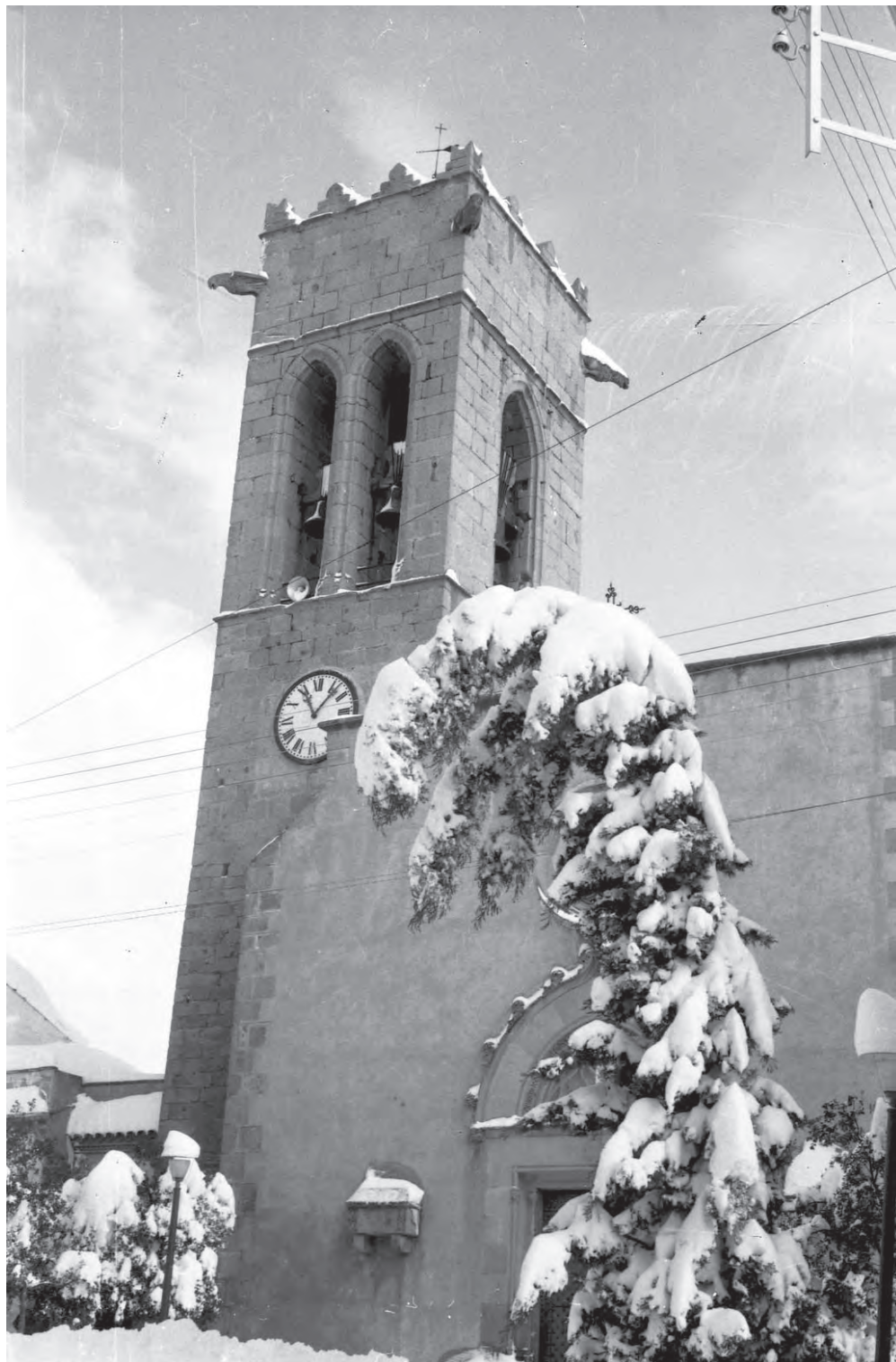
JOSEP LLADÓ I PASCUAL

A la nostra comarca del Maresme, com a totes les que queden ran de mar, és molt difícil veure-hi nevar. Només algun hivern de tant en tant, perquè no sigui dit, veiem caure quatre volves que tot seguit es fonen i no arriben a quallar a les teulades. Hi ha molta mainada, n'estic segur, que no coneix altra neu que la farina que deixem caure damunt el suro del pessebre, per fer bonic.

Però aquella d'ara fa cinquanta anys fou tota una altra cosa. Va nevar ininterrompudament i copiosament durant més de vint-i-quatre hores i el tou de neu, en algun indret, superava el metre d'alçària. Quan jo vaig plegar de la feina, la vigília de Nadal, ja havia començat la maltempada. Total res, quatre flocs i para de comptar, però la gent l'acollia il·lusionada: Oh, mira com neva! Enguany sí que tindrem un Nadal de debò. Que bonic!

Més tard, a la sortida de Missa del Gall i durant el ressopó, nevava a cor què vols i els alegrois continuaven; la neu ja no es fonia i els carrers eren coberts com per un llençol immaculat, però que les petjades dels noctàmbuls malmetien la seva blancor. Tot i que no feia un fred excessiu, per precaució, abans d'anar a dormir, vaig deixar que les aixetes deixessin caure un rajolí d'aigua. Sort hi hagué de la pensada, ja que l'endemà la majoria de les canonades del veïnat, que encara eren de plom, resultaren rebentades.

L'ensurt gros, però, va ser quan en obrir la porta del terrat em vaig trobar amb un tou de neu que m'arribava a la cintura.

Havia nevat, amb ganes, durant tota la nit... i continuava nevant! Els alegrois del dia anterior ara

eren expressions de preocupació i temença: que si la teulada no sé si aguantarà; que si el cotxe —els

L'església de sant Julià (1962). Arxiu Històric Alfons Güell

pocs que llavors en tenien— ja el podré fotre a mar, etc. Ja us ho podeu imaginar.

Els maldecaps a casa eren uns altres. Resulta que tant el dia de Nadal com el de Sant Esteve havíem d'anar a dinar a casa dels pares, i el nostre rebost, per tant, estava més buit que les aules d'una escola al mes d'agost: tres barres de torrons, dues capses de neules, una ampolla de cava i un pa de quilo, eren totes les nostres vitualles, i amb elles haguérem de fer el "gran àpat de Nadal". Magre, molt magre, però no podíem pas anar pel món amb aquell tou de neu i un infant de tretze mesos i un altre de deu dies als braços.

L'endemà, diada de Sant Esteve, ja fou tota una altra cosa. El dia havia despertat assolellat.

Feia fred, molt fred, però el sol donava alegria i ànims. La gent havia anat obrint camins a la neu i les càmeres fotogràfiques anaven en doina. Em jugaria el coll que el noranta per cent de les nombrosíssimes fotografies que immortalitzen la gran "nevada de Nadal" de l'any 1962, foren fetes el dia de Sant Esteve. Poguérem dinar com cal, amb gana, és clar, i amb bons aliments. Mai no he trobat tan bona una escudella com aquella de galets —calenta, fumejant, densa— d'aquell any, per Sant Esteve.

El sol d'aquell dia va fondre parcialment la neu acumulada que, per sort no s'havia arribat a glaçar. Havíem estat aïllats de la resta de la humanitat més de quaranta-vuit hores. No van haver-hi,

que jo sàpiga, desgràcies ni accidents: les teulades varen aguantar, ningú no es va trencar cap os, ni cap embarassada se li va ocórrer anar de part.

El dia 27 les pales mecàniques d'en Bayo, d'en Travessa i de no sé qui més, varen començar a netejar la carretera i les vies del tramvia per tal de restablir el contacte amb Mataró, però a mi (massa matiner aquell dia), em va tocar fer el trajecte a peu. La neteja, per part d'Argentona havia arribat fins al torrent de Vera i per part de Mataró fins als "xalets Carres", de manera que em va tocar fer gairebé un quilòmetre amb neu fins els genolls. Va valer la pena. Veure Argentona vestida de blanc, com una núvia, no és cosa que pugui fer-se cada dia.

↑ El carrer Puig i Cadafalch i el "Deportiu" (1962). Arxiu Històric Alfons Güell

El carrer Gran vist
des del Cap de Creus
(1962).
Arxiu Històric
Alfons Güell

Carrer Puig i
Cadafalch i la Sala
(1962).
Arxiu Històric
Alfons Güell

Vista de la zona de
l'eixample de can
Gaillard estant (1962).
Arxiu Històric
Alfons Güell

Vista de la vila de
can Gaillard estant
(1962).
Arxiu Històric
Alfons Güell

